

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งคณะภาษาและการสื่อสารในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งคณะภาษาและการสื่อสารขึ้นในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ทบวงมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา ๘
วรรคสอง และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๕
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะภาษาและการสื่อสาร
ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักภาษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งคณะภาษาและการสื่อสารขึ้นในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันสำนักภาษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีภารกิจรับผิดชอบในด้านการบริหารการเรียนการสอน การอบรม และการวิจัยค้นคว้าทางด้านภาษาและการสื่อสารมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ ที่ภาษาต่างประเทศและการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองอันเป็นการพัฒนาเพื่อให้ทรัพยากรบุคคลของประเทศมีความสามารถในระดับเป็นที่ยอมรับของสากล ซึ่งภารกิจดังกล่าวนี้ควรเป็นงานในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เป็น “คณะ” เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ สมควรเปลี่ยนชื่อ “สำนักภาษา” ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็น “คณะภาษาและการสื่อสาร” และโดยที่มาตรา ๘ วรรคสอง และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๕ บัญญัติให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์อาจมีคณะและสำนักอื่นได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้การเลิกล้มคณะหรือสำนักให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้